

Sygn. akt II K 113/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 grudnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp. w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Kamil Jarocki

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Ławniczak

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej Mariusza Nowaka

po rozpoznaniu w dniu 06.12.2016r.

sprawy

S. L. (1), syna Z. i H., zd. C., ur. (...) w P.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia **30 stycznia 2007 r.** w sprawie o sygn. akt **II K. 668/06** za:

a. występki z art. 258. § 1. k.k. w zw. z art. 64. § 1. k.k. – popełniony w okresie od 1 sierpnia 2004 r. do 12 maja 2005 r. – na karę roku pozbawienia wolności,

b. występki z art. 56. ust. 1 i 3. ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12. k.k. – popełniony w okresie od 1 sierpnia 2004 r. do 12 maja 2005 r. – na karę 3 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 30 zł,

c. występki z art. 62. ust. 1. ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii – popełniony w dniu 17 maja 2006 r. – na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,

orzeczono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 17 maja 2006 r. do 30 stycznia 2007 r.;

2. Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 28 grudnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt **VIII K 1771/11** za występki z art. 178a. § 1. k.k. – popełniony w dniu 22 września 2011 r. – na karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 10 zł oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych przez okres roku;

3. Sądu Rejonowego w Nowej Soli z dnia 20 września 2012 r. w sprawie o sygn. akt **II K 791/12** za występki z art. 244. k.k. – popełniony w dniu 15 maja 2012 r. - na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, grzywnę na podstawie art. 71. § 1. k.k. w wymiarze 100 stawek dziennych przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 10 zł,

4. Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 13 listopada 2012 r. w sprawie o sygn. akt **II K 1077/12** za występki z art. 178a. § 1. i 4. k.k. w zw. z art. 244. k.k. w zw. z art. 11. § 2. k.k. – popełniony w dniu 31 lipca 2012 r. – na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych przez okres 3 lat;

5. Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 19 marca 2013 r. w sprawie o sygn. akt **II K 1584/12** za występki z art. 244. k.k. – popełniony w dniu 12 września 2012 r. – na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, grzywnę w wymiarze 80 stawek dziennych przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 10 zł;

6. łącznym Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 7 listopada 2013 r. w sprawie o sygn. akt **II K 178/13** na mocy którego zostały połączone kary wymierzone wyrokami Sądu Rejonowego w Nowej Soli w sprawie o sygn. akt **II K 791/12**, Sądu Rejonowego w Zielonej Górze w sprawie o sygn. akt **II K 1077/12** i Sądu Rejonowego w Szamotułach w sprawie o sygn. akt **II K 1584/12** oraz orzeczono kary łączne 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat i 180 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 10 zł,

7. Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 6 marca 2014 r. w sprawie o sygn. akt **II K. 48/13** za występki z art. 13. § 1. k.k. w zw. z art. 286. § 1. k.k. w zw. z art. 294 § 1. k.k. w zw. z art. 64. § 1. k.k. – popełniony w okresie od 30 sierpnia 2010 r. do 10 września 2010 r. – na karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 20 zł;

8. Sądu Rejonowego w Zielonej Górze w sprawie **VII K 1311/11** z dnia 30 czerwca 2014r. za przestępstwa popełnione:

a. w okresie 16 do 19 października 2010 r. z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności,

b. w dniu 15 października 2010 r. z art. 270 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

orzeczono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, a nadto na podstawie art. 33 § 2 kk orzeczono karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 100 złotych;

9. Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 26 lipca 2012 r. w sprawie o sygn. akt **II K 327/08** za:

a. występki z art. art. 13. § 1. k.k. w zw. z art. 286. § 1. k.k. w zw. z art. 91. § 1. k.k. – popełnione w okresie od 11 do 27 kwietnia 2005 r. – na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 20 zł,

b. występki z art. 286. § 1. k.k. – popełniony w dniu 17 stycznia 2006 r. – na karę roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 20 zł,

c. występki z art. 291. § 1. k.k. – popełniony w okresie od marca 2006 r. do 17 maja 2006 r. – na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 20 zł,

oraz na kary łączne 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby i 150 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 20 zł, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 30 marca 2010 r. do 1 kwietnia 2010 r. i od 13 maja 2010 r. do 14 maja 2010 r.;

10. łącznym Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 05 marca 2015 r. w sprawie o sygn. akt **II K 152/14** na mocy którego zostały połączone kary wymierzone wyrokami Sądu Rejonowego w Legnicy w sprawie o sygn. akt **II K 668/06** i Sądu Okręgowego w Zielonej Górze w sprawie o sygn. akt **II K 327/08** i orzeczono karę łączną 350 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 20 zł, a nadto połączone zostały kary wymierzone wyrokami Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w sprawie o sygn. akt **VIII K 1771/11** i Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. w sprawie o sygn. akt **II K 48/13** i orzeczono karę łączną 120 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 20 zł

11. Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu w sprawie **III K 47/13** z dnia 29 kwietnia 2015r. za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 3 stycznia 2011 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności; przy czym karę tę wykonano;

12. Sądu Rejonowego w Zielonej Górze w sprawie **II K 297/16** z dnia 16 czerwca 2016 r. za przestępstwo z art. 180a kk na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 złotych,

I. Na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. łączy kary pozbawienia wolności i grzywny orzeczone wyrokami wydanymi wobec S. L. (1), opisanymi w punktach 2, 7, 8 oraz 11 części wstępnej wyroku (w sprawach sygn. akt VIII K 1771/11, II K 48/13, VII K 1311/11 oraz III K 47/13) i wymierza mu kary łączne roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 (siedemdziesiąt złotych).

II. Na podstawie art. 572 kpk i art. 17 § 1 pkt 7 kpk umarza postępowanie w pozostałym zakresie.

III. Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach pozostawia do odrębnego wykonania.

IV. Na podstawie art. 577 kpk zalicza na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I okresy kar dotychczas odbytych: od 19.10.2010r. do 21.10.2010r., od 3.01.2011r. do 2.05.2011r. i od 5.08.2015r. do 28.10.2015r.

V. Zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków związanych z wydaniem wyroku łącznego obciążając nimi Skarb Państwa.

SSO Kamil Jarocki

Sygn. akt II K 113/16

UZASADNIENIE

Skazany S. L. (1) wniósł do Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. o wydanie wyroku łącznego obejmującego kary wymierzone mu w sprawach II K 48/13 Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. i VII K 1311/11 Sądu Rejonowego w Zielonej Górze postulując wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem pełnej absorpcji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

S. L. (1) skazany został prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 30 stycznia 2007 r. w sprawie o sygn. akt II K. 668/06 za:

d. występki z art. 258. § 1. k.k. w zw. z art. 64. § 1. k.k. – popełniony w okresie od 1 sierpnia 2004 r. do 12 maja 2005 r. – na karę roku pozbawienia wolności,

e. występki z art. 56. ust. 1 i 3. ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12. k.k. – popełniony w okresie od 1 sierpnia 2004 r. do 12 maja 2005 r. – na karę 3 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 30 zł,

f. występki z art. 62. ust. 1. ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii – popełniony w dniu 17 maja 2006 r. – na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,

orzeczono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 17 maja 2006 r. do 30 stycznia 2007 r.;

2. Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 28 grudnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 1771/11 za występki z art. 178a. § 1. k.k. – popełniony w dniu 22 września 2011 r. – na karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 10 zł oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych przez okres roku;

3. Sądu Rejonowego w Nowej Soli z dnia 20 września 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 791/12 za występki z art. 244. k.k. – popełniony w dniu 15 maja 2012 r. - na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, grzywnę na podstawie art. 71. § 1. k.k. w wymiarze 100 stawek dziennych przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 10 zł,

4. Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 13 listopada 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 1077/12 za występki z art. 178a. § 1. i 4. k.k. w zw. z art. 244. k.k. w zw. z art. 11. § 2. k.k. – popełniony w dniu 31 lipca 2012 r. – na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych przez okres 3 lat;

5. Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 19 marca 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 1584/12 za występki z art. 244. k.k. – popełniony w dniu 12 września 2012 r. – na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, grzywnę w wymiarze 80 stawek dziennych przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 10 zł;

6. łącznym Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 7 listopada 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 178/13 na mocy którego zostały połączone kary wymierzone wyrokami Sądu Rejonowego w Nowej Soli w sprawie o sygn. akt II K 791/12, Sądu Rejonowego w Zielonej Górze w sprawie o sygn. akt II K 1077/12 i Sądu Rejonowego w Szamotułach w sprawie o sygn. akt II K 1584/12 oraz orzeczono kary łączne 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat i 180 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 10 zł,

7. Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 6 marca 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K. 48/13 za występki z art. 13. § 1. k.k. w zw. z art. 286. § 1. k.k. w zw. z art. 294 § 1. k.k. w zw. z art. 64. § 1. k.k. – popełniony w okresie od 30 sierpnia 2010 r. do 10 września 2010 r. – na karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 20 zł;

8. Sądu Rejonowego w Zielonej Górze w sprawie VII K 1311/11 z dnia 30 czerwca 2014r. za przestępstwa popełnione:

a. w okresie 16 do 19 października 2010 r. z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności,

b. w dniu 15 października 2010 r. z art. 270 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

orzeczono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, a nadto na podstawie art. 33 § 2 kk orzeczono karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 100 złotych;

9. Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 26 lipca 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 327/o8 za:

a. występki z art. art. 13. § 1. k.k. w zw. z art. 286. § 1. k.k. w zw. z art. 91. § 1. k.k. – popełnione w okresie od 11 do 27 kwietnia 2005 r. – na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 20 zł,

b. występki z art. 286. § 1. k.k. – popełniony w dniu 17 stycznia 2006 r. – na karę roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 20 zł,

c. występki z art. 291. § 1. k.k. – popełniony w okresie od marca 2006 r. do 17 maja 2006 r. – na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 20 zł,

oraz na kary łączne 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby i 150 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 20 zł, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 30 marca 2010 r. do 1 kwietnia 2010 r. i od 13 maja 2010 r. do 14 maja 2010 r.;

10. łącznym Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 05 marca 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 152/14 na mocy którego zostały połączone kary wymierzone wyrokami Sądu Rejonowego w Legnicy w sprawie o sygn. akt II K 668/06 i Sądu Okręgowego w Zielonej Górze w sprawie o sygn. akt II K 327/08 i orzeczono karę łączną 350 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 20 zł, a nadto połączone zostały kary wymierzone wyrokami Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w sprawie o sygn. akt VIII K 1771/11 i Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. w sprawie o sygn. akt II K 48/13 i orzeczono karę łączną 120 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 20 zł

11. Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu w sprawie III K 47/13 z dnia 29 kwietnia 2015r. za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 3 stycznia 2011 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności; przy czym karę tę wykonano;

12. Sądu Rejonowego w Zielonej Górze w sprawie II K 297/16 z dnia 16 czerwca 2016 r. za przestępstwo z art. 180a kk na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 złotych,

Dowody:

- informacja z Krajowego Rejestru Karnego k. 11a-13
- odpisy wyroków – k. 5-8, 16-17, 20-22, 29, 37-38, 39-44
- informacje z bazy danych NOE-SAD – k. 45-58
- informacja o pobytach z ZK – k. 73-77, 79-83
- akta SO w Gorzowie Wlkp. sygn. II K 152/14
- akta SR w Zielonej Górze sygn. akt II K 297/16 i VII K 1311/11

Skazany S. L. (1) przed osadzeniem cieszył się pozytywną opinią środowiskową, karę pozbawienia wolności odbywał (po raz kolejny) od dnia 7 sierpnia 2015 roku. Do odbycia kary został doprowadzony, wobec popełnionego czynu prezentował krytyczną postawę, czuł się jednak pokrzywdzony, gdyż osoba współoskarżona nie otrzymała tak dotkliwej kary jak on. Karę pozbawienia wolności odbywał w zakładzie karnym typu zamkniętego dla recydywistów penitencjarnych w systemie zwykłym (R-1/z). Nie był zainteresowany zmianą systemu odbywania kary na programowanego oddziaływania. Zachowanie skazanego podczas pobytu w AŚ Zielona Góra w okresie od 7.08.2015r. do 19.08.2016r. zostało ocenione negatywnie z uwagi na dwukrotne przekroczenie dyscyplinarne – niedozwolone kontakty oraz dokonanie zmiany ustawienia sprzętu kwaterunkowego, za co wymierzono mu karę łączną nagany. Podczas pobytu w ZK Krzywaniec od 19.08.2016r. nie popełnił przekroczeń dyscyplinarnych, raz udzielono mu ulgi ze względów osobistych. Stronił od angażowania się w życie więzienne, skupiony był bardziej na sprawach osobistych, często kontaktował się z pełnomocnikami w celu wyjaśnienia swojej sytuacji prawnej. Ze współosadzonymi prowadził zgodny tryb życia, nie wystąpiła sytuacja konfliktowa z jego udziałem. Wobec przełożonych przyjmował postawę regulaminową. Należycie dbał o ład i porządek w miejscu zakwaterowania. Nie wystąpiła konieczność stosowania środków przymusu bezpośredniego, nie był uczestnikiem zdarzeń nadzwyczajnych, nie odnotowano zachowań agresywnych ani autoagresywnych. Czas wolny spędzał głównie w celi mieszkalnej, nie wyrażał chęci udziału w zajęciach sportowych z uwagi na stan zdrowia. Deklarował przynależność do podkultury grypsujących, nie zaobserwowano jednak zachowań agresywnych ani tendencji do dominacji na tym tle. Kontakt zewnętrzny utrzymywał z rodziną, w tym konkubiną i córką, z którymi wiąże go głęboka więź emocjonalna, ich relacje są bardzo dobre. Nie był zatrudniony, nie zgłaszał chęci zatrudnienia. W dniu 28 października 2015r. opuścił ZK w Krzywańcu ze względu na przerwę w karze ze względu na stan zdrowia. Na przerwie pozostaje do dzisiaj. Z wywiadu środowiskowego z dnia 9.11.2016r. wynika, że skazany pracuje mimo choroby, mieszka z konkubiną i córką, relacje w rodzinie prawidłowe, pozostaje pod dozorem kuratora w sprawie II K 327/08 Sądu Okręgowego w Zielonej

Górze. Mimo skazania w okresie próby na grzywnę za przestępstwo odstąpiono od zarządzenia wykonania warunkowo zawieszonej kary.

Obecnie wykonuje karę pozbawienia wolności orzeczoną w dwóch sprawach: VII K 1311/11 i II K 48/13. Kara orzeczona w sprawie III K 47/13 została wykonana. Pozostałe kary pozbawienia wolności także zostały wykonane. Z orzeczonych kar grzywnien zostały do wykonania grzywny orzeczone w sprawach II K 48/13, VII K 1311/11, II K 152/14 i II K 297/16.

Dowód:

- opinia o skazanym z Zakładu Karnego w Krzywańcu - k. 67-68
- wywiad środowiskowy – k. 33-35
- informacja o pobytach z ZK – k. 73-77, 79-83
- informacje z bazy danych NOE-SAD – k. 45-58
- akta SR w Zielonej Górze sygn. akt II K 297/16

Sąd zważył, co następuje:

Materiał dowodowy w niniejszej sprawie stanowiły odpisy wyroków, których autentyczność nie budzi wątpliwości, a także informacje z zakładu karnego – opinia dyrektora, jak również informacja z Krajowego Rejestru Karnego i akta spraw II K 152/14 Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. oraz VII K 1311/11 i II K 297/16 Sądu Rejonowego w Zielonej Górze, a także wywiad środowiskowy. Ustalony na ich podstawie stan faktyczny nie budzi wątpliwości. Żaden z przeprowadzonych dowodów nie był przez strony kwestionowany, a z urzędu Sąd nie dostrzegł podstaw do ich kwestionowania.

W stosunku do skazanego S. L. (1) zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego.

Zgodnie z art. 85 § 1 i 2 kk karę łączną orzeka się, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, zaś podstawą jej orzeczenia są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za te przestępstwa. Na mocy art. 85§3 kk jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu. Ponadto, nie podlegają łączeniu kary orzeczone w wyrokach wydanych przez sąd właściwy w sprawach karnych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 85§4 kk w zw. z art. 114a kk).

Należy zaznaczyć że zakreślając granice postępowania o wydanie wyroku łącznego Sąd miał na uwadze wszystkie skazania uwidocznione w karcie karnej, które nie uległy zatarciu, ponieważ przesłanki zastosowania kary łącznej są okolicznościami obiektywnymi, niezależnymi od woli Sądu czy wnioskodawcy – za wyjątkiem skazania w sprawie V K 324/98, które z oczywistych względów nie podlega ewentualnemu połączeniu z innymi karami, a to z jednej strony z powodu wykonania kary (jeśli brać pod uwagę obecnie obowiązujące przepisy), a z drugiej strony ze względu na to, że przestępstwo osądzone tym wyrokiem nie pozostaje w realnym zbiegu z żadnym innym przestępstwem, za które S. L. został skazany (jeśli rzecz oceniać z punktu widzenia przepisów obowiązujących przed 1 lipca 2015r.).

Zgodnie z art. 85§2 kk podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Przepis ten wskazuje warunki do wydania wyroku łącznego (nie wszystkie zresztą), takie jak wymierzenie wcześniej kar jednostkowych lub kar łącznych podlegających wykonaniu (czyli prawomocnie orzeczonych, jeszcze niewykonanych w całości, lecz których wykonanie jest prawnie dopuszczalne i konieczne).

Na wstępie należy podnieść, że zgodnie z art. 19 ust.1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.396) przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1 [Kodeks

karny], w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Jest oczywiste, że potrzeba, o której mowa w cytowanym przepisie, musi być realna, czyli że kara orzeczona prawomocnie po 1 lipca 2015r. nie może być już wykonana (bo inaczej potrzeba nie zaistnieje).

W niniejszej sprawie w odniesieniu do ewentualnie podlegających połączeniu kar pozbawienia wolności o zastosowaniu przepisów obecnie obowiązujących mogłoby zadecydować prawomocne skazanie na karę pozbawienia wolności po dniu 1 lipca 2015r. w sprawie II K 47/13 Sądu Rejonowego dla Poznania Starego Miasta w Poznaniu (wyrok uprawomocnił się 17 lutego 2016r.) gdyby nie fakt, że kara ta została już wykonana w okresie od 3 stycznia do 2 maja 2011r.), nie zachodzi zatem potrzeba orzeczenia kary łącznej. W tej sytuacji w zakresie kar pozbawienia wolności nie wchodzi w grę przepisy obecnie obowiązujące, a w myśl powołanego wyżej art. 19 ust.1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku zastosowanie znajdują przepisy obowiązujące przed dniem wejścia w życie wspomnianej nowelizacji, czyli przed dniem 1 lipca 2015r. Z kolei w zakresie grzywien przepisy obecnie obowiązujące także nie znajdują zastosowania, a to ze względu na fakt, że czy osądzony w sprawie II K 297/16 został popełniony w dniu 18 lutego 2016 roku, a zatem po rozpoczęciu a przed zakończeniem wykonywania grzywien orzeczonych w sprawach II K 48/13, VII K 1311/11 i II K 152/14. W tym stanie rzeczy nie ma możliwości prawnej wydania wyroku łącznego według przepisów obowiązujących obecnie.

Istnieje jednak możliwość orzeczenia kary łącznej na podstawie przepisów obowiązujących do dnia 30 czerwca 2015r.

Przepis art. 19 ust.1 powołanej wyżej ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku nie wyłącza stosowania art. 4§1 kk. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 23 marca 2016r. sygn. akt IV KK 70/16 wyjaśnił, że „w myśl ogólnej zasady kodeksowej, normującej kwestię tzw. kolizji ustaw w czasie, ustanowionej w art. 4 § 1 k.k., łącząc po wejściu w życie noweli z dnia 20 lutego 2015 r. węzeł kary łącznej kary prawomocnie orzeczone przed wejściem w życie tej noweli należałoby stosować "ustawę nową", czyli przepisy rozdziału IX w brzmieniu nadanym rzeczoną nowelą, a "ustawę obowiązującą poprzednio", czyli przepisy rozdziału IX w dotychczasowym brzmieniu, tylko wtedy, gdyby była ona względniejsza dla sprawcy. Przepis art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396) wprowadza odstępstwo od tej zasady. Wyraża się ono w tym, że w rozważanym zakresie wyłącza się stosowanie ustawy nowej do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem jej wejścia w życie z tym, że owo wyłączenie nie obejmuje wypadków, w których zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem już po tym dniu. W takim i tylko takim zakresie przepis ten wyłącza stosowanie art. 4 § 1 k.k.". Z kolei Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w postanowieniu z dnia 31 maja 2016r., sygn. akt II AKz 124/16 zaprezentował stanowisko, że „zgodnie z art. 19 ust. 1 in fine ustawy nowelizującej z dnia 20 lutego 2015 r. (Dz.U. poz. 396) przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu wprowadzonym tą ustawą mogą mieć zastosowanie do kar prawomocnie orzeczonych przed 1 lipca 2015 r. tylko wtedy, gdy "zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po tym dniu". Ocena czy zachodzi taka potrzeba, powinna zostać dokonana według znowelizowanych przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego. Jeżeli zgodnie z tymi przepisami należałoby połączyć karę orzeczoną prawomocnie po 30 czerwca 2015 r. z karą (karami) orzeczonymi prawomocnie przed tą datą, to należy na podstawie art. 4 § 1 k.k. rozstrzygnąć czy stosować dalej przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w nowym brzmieniu, czy też w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r.” Podobne stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 27 kwietnia 2016r., sygn. akt II AKa 49/16. Z tym poglądem należy się zgodzić, nie ma bowiem żadnych racji, by interpretować rozszerzająco przepis art. 19 ust.1 powołanej wyżej ustawy z dnia 20 lutego 2015r., prowadziłoby to bowiem do wyprowadzenia dwóch odmiennych norm kolizyjnych regulujących tę samą kwestię intertemporalną. Nadto okoliczność, że w świetle obecnie obowiązujących przepisów nie ma warunków do orzeczenia kary łącznej nie wyklucza możliwości orzeczenia kary łącznej według ustawy dawnej, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy, a przy tym choćby jeden z czynów, za które orzeczono kary podlegające łączeniu, został popełniony pod rządą ustawy dawnej (por. wyrok SN z dnia 17 stycznia 2013r., sygn. akt II KK 84/12).

Analiza przepisów obowiązujących poprzednio i przepisów obowiązujących obecnie prowadzi do wniosku, że obecnie obowiązująca ustawa jest w stosunku do skazanego bardziej restrykcyjna i jej zastosowanie doprowadziłoby do

rozwiązania niekorzystnego dla skazanego, albowiem nie można by orzec kary łącznej z przyczyn podanych wyżej. Natomiast w świetle przepisów obowiązujących do dnia 30 czerwca 2015r. możliwe jest wymierzenie kary łącznej.

Rozstrzygając zatem kwestie połączenia kar w zgodzie z przepisami obowiązującymi do dnia 30 czerwca 2015r. Sąd zidentyfikował trzy zbiegi realne przestępstw:

Pierwszy zbieg zachodzi w stosunku do przestępstw popełnionych między 16 października 1998r. (data wydania wyroku w sprawie V K 324/98, który nie należy do żadnego zbiegu) a 30 stycznia 2007r. (data wydania następnego chronologicznie wyroku w sprawie II K 668/06, który w tym wypadku dla potrzeb wyroku łącznego jest wyrokiem pierwszym) i obejmuje czyny opisane w ad. 1 i ad. 9 części wstępnej wyroku łącznego, mianowicie w sprawach II K 668/06 i II K 327/08. W przypadku tego zbiegu nie wchodzi jednak w grę wydanie wyroku łącznego, a to z następujących przyczyn. W odniesieniu do kar pozbawienia wolności należy stwierdzić, że nie podlegają one łączeniu, ponieważ jedna z nich została orzeczona z warunkowym zawieszeniem wykonania a czyn popełniono przed 8 czerwca 2010 roku, to jest przed zmianą art. 89 kk, przy czym wobec wymierzenia w sprawie II K 668/06 jednej z kar jednostkowych w rozmiarze 3 lata pozbawienia wolności nie występują przesłanki do warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej. W uchwale składu 7 sędziów SN z dnia 28 listopada 2013r., sygn. akt I KZP 13/13 wyjaśniono, że „do dnia 8 czerwca 2010 r., tj. dnia wejścia w życie ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy - Kodeks karny wykonawczy, ustawy - Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 206, poz. 1589) w sytuacji, gdy za zbiegające się przestępstwa wymierzono karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania oraz karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a nie były spełnione przesłanki określone w art. 69 k.k., brak było podstawy do wymierzenia kary łącznej. Zatem jeżeli sąd właściwy do wydania wyroku łącznego stał przed problemem połączenia kar wymierzonych z warunkowym zawieszeniem wykonania oraz kar wymierzonych bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, powinien był w pierwszej kolejności rozważyć, czy zachodzą przesłanki warunkowego zawieszenia ewentualnej kary łącznej przewidziane art. 69 k.k. Pozytywna odpowiedź na to pytanie otwierała możliwość zastosowania art. 89 § 1 k.k. Odpowiedź negatywna prowadzić zaś musiała do odstąpienia od połączenia orzeczonych kar i umorzenia postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego”. W zakresie grzywien Sąd ustalił, że zostały one objęte wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. w sprawie II K 152/14 i w tym zakresie zachodzi powaga rzeczy osądzonej.

Drugi zbieg skupia przestępstwa popełnione w okresie od 30 stycznia 2007r. do dnia 28 grudnia 2011 (to jest do wydania wyroku w sprawie VIII K 1771/11 i obejmuje czyny opisane w punktach 2, 7, 8 oraz 11 części wstępnej wyroku łącznego, to jest w sprawach VIII K 1771/11, II K 48/13, VII K 1311/11 oraz III K 47/13). Spośród kar orzeczonych w tych sprawach do połączenia nadają się kary pozbawienia wolności i grzywny, przy czym nie zachodzi tu powaga rzeczy osądzonej, ponieważ wcześniej wydanym wyrokiem łącznym w sprawie II K 152/14 połączono tylko dwie grzywny, trzecia grzywna nie była przedmiotem tamtego postępowania).

Trzeci zbieg grupuje przestępstwa popełnione w okresie od 28 grudnia 2011r. do 20 września 2012r. (daty wydania kolejnego chronologicznie wyroku nie wchodzącego w zakres poprzednich zbiegów – w sprawie II K 791/12) i obejmuje czyny opisane w punktach 3, 4 i 5 części wstępnej wyroku łącznego, to jest w sprawach II K 791/12, VII K 1077/12 i II K 1584/12, nie ma jednak podstaw do wydania wyroku łącznego, ponieważ wcześniej co do tych samych kar już zapadł wyrok łączny w sprawie II K 178/13 Sądu Okręgowego w Zielonej Górze.

Poza zbiegami pozostaje czyn osądzony w sprawie II K 297/16.

W tym stanie rzeczy Sąd połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności oraz odrębnie jednostkowe kary grzywny orzeczone za przestępstwa wchodzące w skład zbiegu opisanego wyżej jako drugi.

Przy wymierzaniu ww. kar łącznych (odrębnie pozbawienia wolności i grzywny) Sąd miał na względzie dyrektywę wypływającą z treści art. 86§1 kk, które stanowią, że karę łączną należy wymierzyć w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak granic określonych przepisami

prawa. Poruszał się więc od najwyższej z poszczególnych wymierzonych skazanemu kar pozbawienia wolności i odpowiednio grzywny do sumy tych kar.

Sąd, orzekając karę łączną w warunkach wyroku łącznego kierował się względami takimi jak przy orzekaniu kary łącznej w wypadku jednoczesnego osądzenia kilku czynów. Jednocześnie wymierzając karę łączną nie rozstrzygał ponownie o stopniu społecznej szkodliwości i winie w odniesieniu do poszczególnych przestępstw, lecz rozważał przedmiotowy i podmiotowy związek zachodzący pomiędzy realnie zbiegającymi się przestępstwami, mając w szczególności na względzie podobieństwa i różnice rodzajowe poszczególnych przestępstw, podobieństwo zamiaru i motywów działania oraz czas pomiędzy poszczególnymi przypisanymi czynami. Zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymi skazaniami. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo-podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Sąd kładł przy tym nacisk na cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma odnieść kara w stosunku do skazanego.

Wymierzając karę łączną wskazaną w punkcie I sentencji wyroku Sąd zastosował metodę asperacji, z uwzględnieniem okoliczności, które ustawodawca nakazał badać przy wydawaniu wyroku łącznego, a wskazanych w art. 571 kpk. Sąd zważył, iż tylko między niektórymi czynami osądzonymi w tym zbiegu realnym zachodzą dość ściśle związki przedmiotowe i związki czasowe, jednak są wśród nich także czyny godzące w inne dobra prawne, co świadczy o demoralizacji skazanego i przyjęciu postawy negującej obowiązujące normy prawne. Sąd uznał więc, iż w przypadku przedmiotowego zbiegu przestępstw objętego karami łącznymi pozbawienia wolności i grzywny nie zachodzą przesłanki do zastosowania zasady absorpcji, a jedynie asperacji. Nie ma także wystarczających podstaw do stosowania zasady kumulacji.

Zdaniem Sądu za zastosowaniem wymienionej zasady w orzekaniu kar łącznych przemawiają wymienione powyżej relacje przedmiotowe i czasowe między poszczególnymi czynami, a także fakt, iż S. L. (1) był wielokrotnie karany. W ocenie Sądu, nie może dochodzić do sytuacji, w której opłacalnym jest popełnianie większej ilości przestępstw. Przy wymiarze kar łącznych Sąd zważył również zmienne zachowanie skazanego w zakładzie karnym oraz poprawne zachowanie na wolności w czasie przerwy w karze. Zastosowana zasada w niniejszej sprawie pozwala najpełniej oddać w nowo orzeczonych karach łącznych podniesione okoliczności. W ocenie Sądu tak ukształtowane kary łączne należy odzwierciedlać całą kryminalną zawartość i społeczną szkodliwość przestępczej aktywności skazanego i uwzględniają wymogi prewencji szczególnej i generalnej. Określając wysokość jednej stawki dziennej kary łącznej grzywny Sąd miał na względzie obecną sytuację majątkową skazanego, w szczególności wysokość osiąganych przez niego dochodów, które plasują się w rejonie średniej krajowej pensji.

Sąd pozostawił do odrębnego wykonania pozostałe rozstrzygnięcia wynikające z połączonych wyroków.

Stosownie do treści art. 577 kpk Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej w punkcie I części dyspozytywnej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okresy odbytych kar w połączonych sprawach: od 19.10.2010r. do 21.10.2010r., od 3.01.2011r. do 2.05.2011r. i od 5.08.2015r. do 28.10.2015r.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia wydatków postępowania, uznając, że wymierzenie kary łącznej nie uzasadnia obciążania skazanego wydatkami na to postępowanie, skoro kara łączna mogła zostać także orzeczona z urzędu, nadto wymiar kary łącznej grzywny wyczerpuje możliwości płatnicze skazanego.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień.
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy.
3. Przedłożyć 14 dni od doręczenia albo z apelacją.